

Svato- dušníPOSEL

2024-XXV. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“

Jan 14, 26

Milí bratři, milé sestry,

budeme slavit Svato-dušní svátky. Kdo je vlastně Duch svatý? Jaké je jeho dílo v našem světě? Jak poznáme, že mezi námi skutečně působí? Nepůsobí jen tam, kde se dějí nějaké mimořádné a nápadně veliké věci?

Takto někdy uvažujeme. Dokonce si někdy myslíme, že Duch svatý přece nemůže působit tam, kde je mezi námi spousta chyb, nedokonalostí, slabostí nebo nedorozumění. Možná působí v těch druhých – ale u mě?

Jenže právě to je náš omyl, který se projeví nejvíc tenkrát, když se nesoustředíme na skutečnou podstatu jeho díla. A tu podstatu vyjadřuje Pán Ježíš Kristus, když mluví o Přímluvci. Ujišťuje nás, že je to ten, který nás naučí všemu a připomene nám to, co on sám nám řekl. Tohle je dílo Ducha svatého – on nás vede ke Kristu, k jeho učení, k jeho dílu. Pakliže věříme a vyznáváme Krista vzkříšeného a oslaveného, nemáme to ze sebe, ale z Ducha svatého.

Ale proč se nazývá Přímluvcem? Řecké slovo PARAKLÉTOS má dvojí význam. Ten původní odpovídá latinskému ADVOCATUS. Ad - vokát. Ten „Při - volaný“. Ten,

koho si zavolám, aby mne hájil, protože bez něho by se mnou mohl být konec. Duch svatý je ten, kdo hájí Kristovo dílo ve světě a kdo hájí taky nás před Bohem, je to ten, kdo se nás zastává, abychom nebyli odsouzeni. A hájí nás tak, že připomíná, co pro nás Kristus vykonal. Jeho oběť na kříži a jeho vzkříšení. Aktualizuje ho v našem životě i v našem světě po všechny časy. Vede nás k tomu, abychom si ho vírou přivlastnili a na svého Pána se spolehli.

A ten druhý význam, i když patrně pozdější – je Utěšitel. Ten, který je nám nablízku, ten který tiší naši bolest kdykoli si s námi život nepěkně zahrává. Ten, který stírá naše slzy a navrácí radost ze života.

Dílo Ducha má mnoho rozmanitých podob. Dává lidem mnoho darů. Ale tohle, co bylo řečeno, je tím nejvlastnějším základem. Díky Duchu svatému, že mezi námi lidmi stále svoje dílo koná. Díky Bohu, který je skrze Ducha svatého aktuálně při díle. A věříme, že to tak bude až do skonání všech věků a do příchodu našeho Pána. Požehnané Svato-dušní svátky!

Váš Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři Posla,

s květnovými dny přicházejí svatodušní svátky a mě letos vedou k přemýšlení o rozličných tradicích či projevech zbožnosti týkající se třetí osoby božské trojice. Proč? Možná jste zaznamenali v ohláškách či na facebooku pozvánku na ekumenické setkání na parkánu katedrály svatého Václava na sváteční den 8. května, která měla připomenout odpuštění, jež skupiny protestantských a katolických farářů deklarovaly při příležitosti 400 let od (pro naše dějiny tragické) bitvy na Bílé hoře. Je myslím opravdu potěšující, že jsme se jako evangelici této akce rovněž zúčastnili. Jen možná ti, kteří se doposud nesetkali s projevy charismatického křesťanství zdůrazňující právě přítomnost a vanutí Ducha svatého, mohli pocítovat jisté rozpaky nad charakterem akce zdůrazňujícím naprostou svobodu a volnost: počínaje volností

pohybu (a chápu, že zejména starším či těm s bolavými koleny by se nějaká židle či lavice docela hodila), přes volnost fyzického projevu při chválách (specifický hudební žánr, který naše církve v současnosti alespoň v našem sboru téměř nezná a při bohoslužbách nevyužívá) realizovaného tancem či máváním prapory, až po svobodu verbálního projevu – každý, kdo pocítil dotek Ducha, Boží zavolání, byl zván k proslovení modlitby. Připusťme si: tohle není způsob zbožnosti, který by byl v „naší církvi“ nějak zvlášť živý. Rádi zdůrazňujeme, že v tradici našeho typu zbožnosti je touha po tom jít na hlubinu, ad fontes, chceme Boží slovo promýšlet se vši vážností, nechceme se nechat zlákat narychlo vybuzenými emocemi, bojíme se manipulace... bojíme se možná ale i sami sebe, své reakce na silný emoční podnět. Protože: co kdyby „to“ přišlo. Vzhledem k tomu, že jsem byla charismatickým hnutím v porevoluční době zasažena v teenagerovském věku a zůstalo součástí mé zbožnosti, mé identity víry, dovolím si jedno srovnání. Zkušenost z „devadesátek“ není srovnatelná s mou zkušeností z včerejška. Míra opravdové svobody projevu víry a pochopení pro všechny, kteří svou zbožnost prožívají jinak, byla tentokrát zásadně odlišná. I když projevy jsou totožné, duch akce byl prodchnut Duchem svobody. Třeba i svobody odejít. Nezpívat. Netančit, nemávat, neskákat. Jenom být. Stát. Poslouchat. Nechat kolem sebe vanout vítr... a myslet na dech, ducha, Ducha...

Tato svoboda byla šířena i samotnými organizátory akce, které k tomuto způsobu zbožnosti původní spíše akademické katolické tradici navzdory přivedla nesmírně těžká životní

zkouška: téměř nevyléčitelný nádor na mozku desetileté dcery, boj za její život, potřeba živého Boha ve svém životním příběhu. Lidem s takovou zkušeností těžko připišete lacinou zbožnost hrající na efekt, rychlé emoce, povrchní radost. Zato jim budete věřit opravdovou vděčnost Bohu za to, že vedle nich přes všechnu počáteční skepsi a obavu jejich dítě stojí, tančí, zpívá a modlí se do mikrofonu. Radost, která

tryská ze srdce, doopravdy zvedá ruce a chválí Ducha svatého za to, že vane. Po mnoha letech jsem byla zase tou teenagerovskou charismatičkou, uvědomující si se vši intenzitou, že bez osobního prožitku s Božím působením v našich životech nemáme jak předávat svou víru. Ani svým dětem, natožpak svému okolí.

Přeji nám všem dotek Ducha svatého.

Jana Vraiová

Program Noci kostelů 2024 / Farní sbor ČCE Olomouc

- 18.00 Úvodní slovo / Jana Hojná
- 18.15 Konzervatoř Evangelické akademie hraje a zpívá
- 19.00 Komentovaná prohlídka kostela / Alexandr Jeništa
- 19.30 Opravujeme náš kostel / Pavel Brtník
- 20.00 Ztišení při varhanní hudbě / Šimon Bláha
- 20.30 Ticho je dar
- 21.00 Komentovaná prohlídka / Alexandr Jeništa
- 21.30 Opravujeme náš kostel / Pavel Brtník /
- 22.00 Stvoř srdce čisté Bože mi – varhany a čtení biblických veršů
D. Tomeš, J. Vraiová
- 22.30 Ztišení při varhanní hudbě / Šimon Bláha
- 23.00 Modlitba a požehnání / farář Jan Lukáš

18.00–21.00 program pro děti „Ovoce Ducha svatého“ / Adéla Gabrielová

Sborový program na květen 2024

2. 5. čtvrtek	9.00	Seniorklub	
3. 5. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
5. 5. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jana Hojná</i>
		Sborový výlet do Vídně	
6. 5. pondělí	18.00	staršovstvo	
9. 5. čtvrtek	14.00	kurz ETF - duchovní péče	
	18.00	bohoslužby – Nanebevstoupení	<i>Jan Lukáš</i>
10. 5. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
12. 5. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
	13.00	bohoslužby DD Chválkovice	
	14.30	bohoslužby DD Hrubá Voda	
14. 5. úterý	18.00	biblická hodina	
15. 5. středa	19.00	Sešlost	
16. 5. čtvrtek	14.00	Seniorklub	
17. 5. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
19. 5. neděle	9.00	bohoslužby – Svatodušní n. s Večeří Páně	<i>Noemi Batlová</i>
20. 5. pondělí	17.00	Svatodušní ekum. bohoslužby v CČSH	
21. 5. úterý	18.00	biblická hodina	
22. 5. středa	19.00	mládež VŠ	
24. 5. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
26. 5. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jana Rumlová</i>
28. 5. úterý	18.00	biblická hodina	
29. 5. středa	19.00	Sešlost	
30. 5. čtvrtek	18.00	setkání mužů	
31. 5. pátek	16.00	děti	
	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
2. 6. neděle	09.00	bohoslužby s Večeří Páně	<i>Pavel Janošík</i>

Každou středu v 18 hodin modlitby

Ze sborového života

Zápis ze schůze staršovstva 8. 4. 2024

Staršovstvo zahájilo svou schůzi písní 127 *Dobrořeč, má duše, Hospodinu*. Úvodní pobožnost připravila P. Chovancová. Provedla nás zamyšlením z duchovního cvičení s O. Gorazdem na téma žizeň. Základem byly verše Iz 55, 1–11.

Hodnocení uplynulého období

Na **Večeři se staršovstvem** přišli spíše „příznivci“ staršovstva, diskuse nepřinesla moc nových podnětů. Návrat ke kalichu byl podpořen významnou částí přítomných. Pro diskusi o hudbě, zpěvu a doprovodu chyběla Katka Janošíková. Br. kurátor však následně téma s K. Janošíkovou probral. Doprovod při poslední neděli byl hodnocený velice pozitivně, doprovod byl vhodný pro zpěv. **Výroční sborové shromáždění** proběhlo svižně. Konala se **instalace seniorátního výboru** za účasti mnoha hostů ze seniorátu. Instalaci vedl synodní senior Pavel Pokorný. První náměstkyní seniorátní kurátorky se stala Jana Vraiová.

Jana Vraiová a Adéla Gabrielová se zúčastnily setkání z cyklu **Co by měl vědět každý presbyter?** Jedno z témat: Jak konat schůze staršovstva bez potu v tváři? V délce schůze jsme favority 😊. Téma měl P. Pivoňka, nyní farář v Brandýse nad Labem. Do programu schůze doporučuje pastorační věci, důvěrné – sdílení z návštěv. Společné přímluvy. Hlídat čas plánovaný pro jednotlivé body. Užitečné je výjezdni staršovstvo. Druhé téma Plecháček: o restrukuralizaci církve. Nečekat pasivně, aktivně se pustit do práce s rizikem chyb, nespolehat se na děděnou víru, tradici, hledat nové formy.

Pašije letos četli O. Bláha a A. Jeništa. Čtení bylo proloženo společným zpěvem za do-

provedu varhan. Na Velikonoční pondělí byla účast asi 13 lidí, bohoslužby měly také svůj význam.

Děkujeme grantové komisi za mimořádné úsilí při propagaci celocírkevní sbírky **Hlavní dar lásky**, která byla vykonána o Velikonoční neděli. Výtěžek letošní sbírky je určen našemu sboru na opravu střechy kostela.

Odešli dva věrní členové sboru (Václav Dostál a Pavel Janošík), chceme hledat možné formy pomoci pozůstalým.

Byl schválen zápis z minulé schůze.

Úkoly

Hledáme stále termín pro setkání s vedením města. Připravuje se Noc kostelů, program koordinují D. Lukášová, B. Gallat, br. farář J. Lukáš. Proběhla oprava hodin. Děkujeme D. Batlovi za zajištění nových čísel písní.

Hlavní body

Připravili jsme organizaci vysluhování Večeře Páně, od neděle 28. 4. 2024 bude možné přijímat jak z kalíšků, tak z kalicha. Bude k dispozici i nealkoholické víno. Nejdříve se rozdává chléb (i bezlepková varianta), poté budou nabídnuty kalíšky, nebo kalich. Použité kalíšky posbírání ten, kdo nejdříve rozdával chleba.

Na 16. 6. se připravují **dětské bohoslužby**. Součástí budou také křty. **Odpoledne** se bude konat sborové setkání v **Drahanovicích**.

Staršovstvo se dále zabývalo přípravou na besedu nad tématy D. Bonhoeffera (14. 4.) a přípravou sborového zájezdu do Vídně (5. 5.)

Bratr farář J. Lukáš požádal o **studijní volno** na konec roku (říjen–prosinec) pro

zpracování biblického tématu, které již je v plánu. Na neděle by br. f. zajistil předem kazatele. Otázka, zda by učitelé NŠ zajistili páteční náboženství, mládež administrátor. Staršovstvo jednohlasně schvaluje.

Ondřej Holubec informoval o HDL. Vybrané peníze dostaneme až v lednu 2025. Požádali jsme o půjčku Jeronýmovu jednotu na překlenutí výdajů letošního roku (peníze jsou k dispozici od dubna). Pavel Brtník informoval o zahájení rekonstrukce střechy (9. 4.) Je potřeba uvolnit obě vyhrazená parkovací místa. V rámci rekonstrukce musíme také udělat vodovodní a plynovou přípojku a uložit zemnici pásek před dokončením rekonstrukce chodníku, která právě probíhá kolem budovy soudu.

Rekonstrukce bytu v Nákle je ukončena. Bylo zvednuto nájemné o inflaci.

Různé

Velký úklid kostela se chystá v týdnu od 13–17. 5. Bude k dispozici i sobota pro pracující.

Je třeba zjistit zájem o případný výlet do **Herlíkovic** v roce 2025. Termín je nutné rezervovat

co nejdříve. Probíhá průzkum, další možnosti jsou výlet do Levoče, nebo jiné destinace.

Byly opraveny další **židle**.

Kostelník – bylo by dobré mít trvalého kostelníka, ideálně někoho, kdo by bydlel na vikárce.

O. Sabela má zájem zmapovat postoj sborů k práci s mládeží.

Tiskárna je po doručení toneru znovu funkční.

O Velikonocích jsme se dostali na číslo **100 živých přenosů** na youtube.

D. Batla a O. Holubec připravují podklady pro **malý grant**, který vypsala církev. Grant by byl využit na technické zajištění natáčení podcastů (rozhovorů se členy sboru).

Byl potvrzen termín **bohoslužeb v Červeném kostele** v neděli 24. 11. 2024.

Sbor v Suchdole nad Odrou řeší likvidaci sboru a přemýšlí, co bude dál. Prosí o modlitby.

Informace o hospodaření sboru je k dispozici u br. pokladníka.

Staršovstvo ukončilo schůzi ve 20:55 modlitbou a písní EZ 719 *Mou cestu v rukou máš*.

Podle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Adéla Gabrielová

Narozeniny v květnu

4. 5.	Roman Solich	19. 5.	Libuše Janošíková
5. 5.	Bohdan Brozda	20. 5.	Zdeňka Blaťáková
5. 5.	Karel Kachtík	20. 5.	Jaroslav Ryšavý
14. 5.	Marta Schulmeisterová	24. 5.	Miriam Batlová
15. 5.	Marie Jiříčková	24. 5.	Anna Chrastinová
15. 5.	Jana Zajícová	25. 5.	Věra Obkráčilová
17. 5.	Alena Pirklová	26. 5.	Dagmar Konečná
17. 5.	Radka Slavotínková	29. 5.	Martin Foukal
19. 5.	Pavel Brtník	31. 5.	Josef Tošenovský

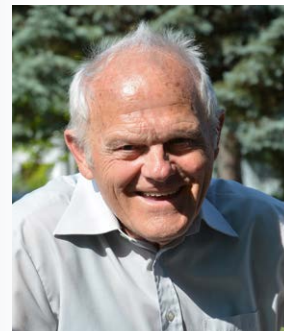
Rozloučení

22. 4. jsme se rozloučili se sestrou Evou Blažkovou – 88 let

Vzpomínka na bratra Pavla Janošíka staršího

Těsně před uzávěrkou minulého čísla Posla jsme se dozvěděli, že zemřel bratr Pavel Janošík st. a že tedy báseň, kterou jsme tam otiskli, je jeho básní poslední. Bratra Janoší-

ka jsme ovšem znali nejen jako lidového básníka, ale též jako skvělého řezbáře. Každoročně byl o jeho práci v adventních burzách enormní zájem a mnoho z nás se těšilo, o kte-

rou figurku s „janošíkovským“ autorským rukopisem si zase rozšíříme domácí dřevěný Betlém. Jeden takový připomíná v part-

nerském sboru v Athens každé Vánoce naše přátelství. Všichni, kdo z našeho sboru v minulých letech letěli do Ameriky na návštěvu, měli v kufru některou z postaviček či zvířat patřících do betlémské stáje, vzniklé pod rukama bratra Janošíka. Symbol našeho vztahu. Když se v Athens dozvěděli o tom, že bratr Janošík zemřel, dávali najevo velké pohnutí. Málokdo se s ním osobně setkal, ale přece byl pro všechny z nich vlastně blízkým. Někým, koho na začátku každého Adventu potkávali v dřevěné betlémské scénérii umístěné v prostorách jejich domovského kostela. Nádherná životní stopa.

Řezbářská dílna bratra Janošíka osiřela.

Kež je nám dáno žít tak, aby po nás zůstávaly stopy radosti.

Jana Vrajová

Foto: Pavel Janošík ml.

Eva Blažková roz. Coufalová; 29. 5. 1935 - 12. 4. 1924 Životopis

Eva Blažková se narodila 29. května 1935 v Mnichu u Kamenice nad Lipou do rodiny řídícího učitele Tomáše Coufala a Růženy rozené Chajdrnové.

Tomáš Coufal pocházel z Jihlávky a měl již dva syny z prvního manželství, byl vdovec. (Pavel Koranda a Milan Coufal) Eva byla prvorozená dcera Růženy rozené Chajdrnové z nedalekého Bořetína. Bylo jí 20 let, když porodila svou nejstarší – Evu, později se jí narodilo dalších 7 dětí. (Daniel, Naděje, Bohuslava, Tomáš, Mojmír, Jana a Růžena. Mnich u Kamenice nad Lipou byla v té době zaostalá vesnice,

nebyla tam zavedena elektrika, učitel Coufal se snažil dělat osvětu mezi obyvateli, „aby nezůstali poslední obcí v okrese Jindřichův Hradec bez elektřiny“. Tomáš Coufal v obci zastupoval lékaře, ošetřoval drobná zranění a také faráře. Vedl nedělní bohoslužby v kazatelských stanicích Mnich a Bořetína a připravoval lidi ke křtu, který pak přijížděl vykonat farář Skalák z Jindřichova Hradce.

Eva vyrůstala v početné rodině, celkem 10 dětí, často u nich byly také školní děti, které docházely do školy z okolních vesniček

a samot. Žili v dvoupokojovém učitelském bytě s prostornou kuchyní. Jen nejmenší děti spaly v postýlkách, ti starší po dvou i po třech v postelích. Vodu na vaření si nosili z obecní studny, na mytí, koupání a praní si nosili vodu z rybníka. Maminka Růženka přežívala oblečky po starších dětech, dokázala využít každý kousek látky a vyrobit z něj něco nového. Tatínek Tomáš vedle výuky pomáhal místním hospodářům, za války nosil partyzánům do lesa jídlo a šatstvo, a bez přestání zvěstoval evangelium. Po válce vedl skupinu nejchudších hospodářů na Karlovarsko osídlovat pohraničí. V roce 1946 se celá rodina usadila v Nejdku, kde kromě jiného Tomáš Coufal pečoval o rodiny reemigrantů z Volyně. V Coufalovic rodině se hodně zpívalo, tatínek byl skvělý vypravěč nejen pohádek a historických příběhů, hlavně však příběhů z Bible.

Eva prožívala své dětství především péčí o mladší sourozence. Od malička byla velkou oporou své mamince. Jak píše ve svých pamětech: „Nejdříve vozit kočárek – uspávat – později krmit a přebalovat, prát pleny, všech

na šňůru, skládat, připravit na koupání, ... bylo jich 7 mladších než já.“ Teprve v Nejdku měli doma vodovod. „Už se nemuselo chodit pro vodu s putýnkami. Stačilo otočit kohoutkem a voda tekla. Každý týden se pralo pro 10–12 lidí...“ Maminka však v Nejdku byla často nemocná. Od svých 12 let jí Eva pomáhala a často ji nahrazovala v roli hospodyně a vedoucí domácnosti. Po ukončení povinné školní docházky tak nešla do učení, ale zůstala doma a starala se o početnou rodinu.

Na měšťanku začala Eva chodit ještě ve Mnichu, ale musela denně docházet 5 km do Kamenice nad Lipou. Také proto přivítala přestěhování do Nejdka. Milovala tamní hory. Těšila ji práce ve sboru ČCE v Nejdku. „Ve všední dny tam byly biblické, modlitební, mládež, nácvik zpěvu, který vedl bratr Milan, staršovstvo; práce se rozvíjí také na kurzech Snahy ve Zlíně...“ Zvláště vzpomíná na faráře Jelínka a učitelku NŠ tetičku Nerudovou. Do této doby – konce 40. let – spadá vznik jejich rodinného pěveckého sboru. Tatínek Coufal každému dítěti psal zpěvníček, připravovali si referáty, svědectví a pásma z básní Marie Rafajové a Kristýny Rojové, tatínek kázal, všichni zpívali a svědčili o Pánu Bohu. Jezdili na misijní zájezdy do Chodova, Kinšperku, do nemocnice v Karlových Varech, do Lanškrouna, Holic, ale i do Prahy, na Slovensko a všude, kam je zvali. Úspěšně rostoucí sborové aktivity však byly trnem v oku místní KSČ. Ještě nedávno žádanému učiteli, Tomáši Coufalovi, který měl v roce 1948 nabídku stát se okresním školským inspektorem, najednou řekli, že si má hledat práci mimo školství. Na začátku 50. let se tak musel Tomáš Coufal s celou rodinou (10 dětí ve věku 7–25 let) stěhovat do Štěpánova u Olomouce. 18letá Eva nastupuje jako nekvalifikovaná pěstounka

do „žňového útulku“ a pak do Mateřské školy ve Štěpánově. „Začátky byly těžké. 30–35 dětí ve třídě, nevěděla jsem si rady, jak je udržet na vycházkách sama, protože s. ředitelka měla nižší úvazek, a já 9,5 hod denně.“ Zároveň Eva začala dálkově studovat střední školu pro učitelky MŠ v Přerově.

Začátek roku 1956 byl pro Evu hektický. V lednu přebírala MŠ ve Štěpánově jako ředitelka, v únoru maturovala a 18. 2. se vdávala. Ještě na měšťance se děvčat paní učitelka ptala, jak si představují svého partnera. Eva tenkrát odpovídala: „Můj hoch nesmí kouřit ani pít a musí být stejného náboženského přesvědčení jako já.“ „To budeš muset hodně slevit!“ odpovídala učitelka. „Nemusela jsem,“ píše Eva. „Celých 60 let našeho společného života Mirek nekouřil, nepil, každou neděli vedl i děti do kostela a měl ještě mnoho kladných rysů.“ S Miroslavem Blažkem se poznali, když bylo Evě 17 let, ještě ve sdružení mládeže v Nejdku. Mirek měl jít na vojnu a chtěl si s Evou dopisovat. Ona to nedovolila, v té době si myslela na jiného. On jí začal psát přes bratra Dáňu. Dva roky si psali. Ale Eva mu psala jen poznámky z kázání br. faráře Hlaváče. (Nemohl přece do kostela.) Mirek byl vytrvalý a „neodbytný. Z vojny nejel domů, ale do Štěpánova. Byl velice ochotný, při každé práci pomáhal, mamince vymýšlel, jak jí práci usnadnit... Věděla jsem, že on mě má rád takovou, jaká jsem. Nikdy nebrzdil moje aktivity. Naopak, shodli jsme se například na tom, že si k nám do péče vezmeme ke 4 dětem, 80letou babičku Balatkovou, nebo 12letou Pavlu z dětského domova. Vůbec jsme nevěděli, jak to dopadne, co nás čeká. S Pavlou nám pomáhaly i děti a dodnes se mají rádi.“

Svatbu měli Miroslav a Eva v Červeném kostele v Olomouci 18. 2. 1956. Oddával je

farář Josef Hlaváč. Svatební verš: Bůh je naše útočiště i síla. (Ž 46,2) Na svatební cestu jeli v létě na vypůjčené motorce. Navštívili Jimramov, Horní Krupou, Jihlávku, Zahradky, Bořetín, Nové Město pod Smrkem... Narodily se jim 4 děti. Jan a Mojmír ještě ve Štěpánově, Petr a Daniela již v Horce nad Moravou. Ještě když bydleli ve Štěpánově, pořídili si Mirek s Evou stavební pozemek v Horce nad Moravou v Lidické ulici. Stavbu dokončili po 6 letech za vydatné pomoci pradědečka Chaidrny z Bořetína, dědečků Coufala a Blažka, i ostatních příbuzných. Vybudovali si velký dům, aby v něm mohli přijímat návštěvy, konat biblické hodiny i jiná shromáždění. Z počátku s nimi v novém domě bydleli dědeček s babičkou Coufalovi, později tam dožívala i babička Blažková z Nového Města pod Smrkem. 1× za 14 dní se tam konaly biblické hodiny, takřka každou 2. neděli odpoledne se tam sjížděli příbuzní, přátelé zejména z Olomouckého sboru. Hrál se volejbal, chodilo se na vycházky, na koupání, hodně se zpívalo, vyprávělo... Domov Evy a Mirka Blažkových byl vždy otevřený pro kohokoliv. V době totality se ve sklepech a na půdě ukrývaly tajné dodávky zakázané náboženské literatury, odsud se pak distribuovaly Nové zákony, flanelografy, biblické slovníky, zpěvníčky atd. Na zahradě se pěstovala spousta zeleniny, chovali se králíci, v neděli se to pak rozdávalo v Olomouckém kostele.

V roce 1982 se Eva a Mirek rozhodli poskytnout domov Pavle – 12leté dívce z Dětského domova, kterou přijali do pěstounské péče. Byla jim svěřena do péče přesto, že pro náboženství to nebylo doporučeno odborem školství ONV. V Evě Blažkové našla Pavla opravdovou maminku.

Vzpomínat na Evu Blažkovou však budou i mnozí obyvatelé Štěpánova a Horky nad Moravou, protože jejíma rukama v MŠ prošly stovky dětí a mnozí dodnes vzpomínají na nejoblíbenější paní učitelku, která své děti milovala. Učila je správně mluvit, vymýšlela pro ně spoustu her, tanečků, hrála jim maňáskové divadlo, naučila je velké množství písniček a říkanek a vždy jim byla příkladem života v pravdě, poctivosti a odpovědnosti. Dodělala si logopedický kurz v Ostravě a ještě když byla v důchodu, tak za ní domů chodily maminky s dětmi se špatnou výslovností, i školáci, a náprava výslovnosti se dařila.

Vzpomínat na babičku budou jistě i vnoučata. Kateřina a Ludmila, Kristýna, Honzík, Judit, Jordana, Jonatan, Jošua, Joana, Jael, Ondřej z Klobouk, Daniel, David a Petr, Ondřej z Horky, Lukáš i Veronika. Milovali její vyprávění i písničky. Babička o nich napsala: „Všichni jsou zdraví, ve škole úspěšní, pracovití, slušní, ochotní k pomoci druhým, žádní uplakanci ani rebelové, poslouchají rodiče, chodí s nimi do kostela, nestačím za ně děkovat.“ Eva Blažková se dočkala i pravnoučat – Viktorie, Miša, Honzík a Magdalenka byli také nesení jejími modlitbami.

Není možno zapomenout na práci Evy Blažkové v evangelickém sboru v Olomouci. Zpívala v pěveckém sboru, pravidelně se účastnila bohoslužeb, biblických hodin, i všech sborových a seniorátních akcí. Kdykoliv se objevil v neděli na bohoslužbách nějaký host, zpravidla byl pozván na oběd do Horky. Tak např. vzniklo i velké přátelství se Slovenskými luterány ze Žiaru a Smrečan, kteří přišli za výdělkem do Olomouce. Na oplátku se zase dělaly letní tábory pro rodiny s dětmi na Slovensku. Eva Blažková byla vždy ochotná také k diakonické službě. Navštěvovala nemocné,

opuštěné, staré, chodila do nemocnic i domův důchodců, všude se snažila rozdávat radost z evangelia a předávala svou důvěru v Pána Boha. Nezapomenutelné jsou její pravidelné články ve sborovém časopise Posel, které začínala obvyklým: „Milí kamarádi,“. Za veškerou práci pro ČCE byla vyznamenána medailí Synodního seniora.

A co Evu nejvíce bavilo? „V zimních měsících, když nějaká chvilka vyšla, ráda jsem pletla na pletacím stroji. Dětské svetříčky, rukavičky, ponožky i panáčky do burzy. Vypané vatou, daly se použít i v kostele... Také jsem ráda chovala slepice, sušila na zimu kopřivy, plela zahrádku, pěstovala květy. Teď už mám jen mátu, meduňku, sléz maurský, řepík a podobné rostlinky, které suším. Snad se mi podaří nějaké pytlíky naplnit čajovou směsí. Ráda pěstuji a rozdávám cukety a květiny. Také ráda zpívám, hlavně v noci, když nemohu spát. Opakuji si v mysli písničky, třeba podle abecedy. Zajímavé je, že někdy i když dlouho zpívám, nevstávám unavená a nevyspalá. Každý den Pán mi sílu dává, písní mou je můj Pán...“

Eva milovala bílé narcisy, které kvetly vždy v době jejích narozenin.

Závěrem několik pravidel tatínka – Tomáše Coufala, kterými se Eva vždy řídila:

- Naplňte mysl a uši dětí písní a nebude tam místo na hádky a křiky.
- Co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřek.
- Nešetři láskou, kde můžeš pochválit, udelej to.
- Než něco řekneš, přetřes to přes tři síta:
  1. Je to pravda?
  2. Nemůžeš s tím někoho zranit?
  3. Prospěje to někomu?

A odkaz Evy Blažkové? „ZPÍVEJTE – říkával nám tatínek. A já říkám – nemusí to být vždy písně hlučné ani libozvučné, krásné jsou i ty staré, budete je třeba těžko hledat ve zpěvníku. Učte se písně z paměti, nejlépe stálým zpíváním. Snad i někdo se mnou na posteli zazpívá: Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal.“

Podle zápisků v knize pro uchování vzpomínek - Babičko vyprávěj - vybral a upravil Jan T. Blažek

Na sborovém výletě ve Vídni

Když se před již drahnou dobou přemýšlelo na staršovstvu nad tím, kam bychom mohli vyrazit na sborový zájezd, přišla sestra Noemi Batlová s poněkud nečekaným tipem: vyrazit do vídeňského sboru, jehož farářkou je sestra Anna Kampl, Češka, která se usadila ve Vídni a působí na jejím předměstském sboru Glaubenskirche ve čtvrti Simmering.

Nápad se ujal a začaly přípravy, které vyvrcholily první květnovou nedělí brzkým nástupem do autobusu, abychom stihli být v 10:00 ve Vídni na bohoslužbách. Asi málokdo z nás

si dovedl představit, do jak specifického sboru luterské evangelické církve se chystáme a s jakou vážností a s jakou péčí místní k naší návštěvě přistoupí. Od zdánlivých

sboru nebyl podstatný. Podstatnějším byl jazyk lásky, vzájemné touhy vytvořit vpravdě křesťanské společenství, v němž je každý vítán a přijímán se svou odlišností a specifiky.

Toto je, jak jsme se dozvěděli později i z rozhovorů, ovšem nejprve prožili na vlastní kůži, charakteristický „poznávací znak“ Glaubenskirche. Jsou na jinakost zvyklí - přijímají uprchlíky, pracují s lidmi s demencí či jakýmkoli postižením, sdílí sborové prostory s ghanským protestantským sborem, který se také spolupodílel na charakteru bohoslužeb, kterých jsme byli účastni i my (úvodní rytmičké chvály). Takže se zpívalo německy, česky, anglicky... Byly pečlivě vybrány písně, které jsme znali všichni, jazyky se v nich střídaly podobně, jak sestra farářka „přepínala“ z němčiny do češtiny při vedení bohoslužby či během kázání.

Dojem, který tak vznikl, nebyl chaos a zmatek, jak by se mohlo zdát, ale jednota v různosti. To, o čem tolikrát mluvíme, co známe jako termín, ale málokdy máme tu příležitost

drobností typu trojjazyčného uvítacího plakátu před vchodem do kostela, přes pečlivě připravenou liturgii, na níž jsme se podíleli jak hudebním doprovodem (Eva Čejková a Danka Vrajobá), tak modlitbou či požehnáním (bratr farář Jan Lukáš) až po společné slavení Věčeře Páně, při níž byl pocit vzájemné sounáležitosti a opravdového se-sterství a bratrství téměř hmatatelný.

Jazyk, který má většinou tendenci nás dělit na ty, kteří jsou schopni se zapojit plně do bohoslužebného dění a bohoslužby opravdu prožít, a na ty, kteří se pouze zúčastní, jako by v tomto

zažít na vlastní kůži. Kousek nebe. Ač jsme měli připravený ještě rozmanitý odpolední program, vstoupilo do něj zpoždění, které vzniklo uzavřením centra Vídně kvůli organizaci jisté hromadné akce. Mohli bychom být trochu rozmrzeli, že jsme nestihli vidět to, co jsme chtěli. Ale nezdálo se, že by tomu tak bylo. Největším

zážitkem celé neděle tak zůstaly bohoslužby, nikoli honba za kulturou či poznáním.

A tak to mělo být. Díky za vše, co jsme mohli přijmout a těšíme se, že členy vídeňského sboru budeme moci přivítat v budoucnu zase u nás.

Jana Vrajobá

Téma Noci kostelů 2024: SRDCE

Tématem letošní Noci kostelů je srdce. Snad krásný, v naší společnosti však dost ořepaný symbol, který spojujeme často s city a pocity.

Ne, že by emoce nebyly důležité, ale biblické myšlení (to hebrejské zvláště) vidí v srdci sídlo vnitřního života člověka se vším všudy. Tedy vedle citů a pocitů je srdce místem pro myšlení a paměť, vůli i svědomí.

Pěkně srdce tepe v biblických příbězích, stejně jako pulzuje v našich životech. Jednou je zkoušené, zdeptané či skličené a jindy naopak připravené zpívat a chválit a vnímat krásu světa. Bible ví i o těch, jejichž srdce je trápením pokořené a naplněné úzkostí. Někdy se potkáváme s lidmi (nebo jsme jimi?), jejichž srdce bloudí. Ve společnosti vnímáme ty, kdo mají srdce upřímná a bezúhonná, kterým je vzdálena každá lstivost. A určitě známe člověka, kterého puzení srdce povzbudilo k dobremu dílu. Kolik toho bylo napsáno o srdci zlém, zarputilém či zatvrzelém vzdorem nebo domýšlivém, které se vypíná; či o srdci obojakém či vrávorajícím... Znáte nějakého srdcaře? Sloužit lze totiž celým srdcem nebo jen naoko. A považte! - srdce nám může obrůst tukem, což je biblická metafora pro to, že je jaksi izolované od soucitu a zapomíná na Boha i na bližního. Moudrým a rozumným srdcem obdaroval Bůh Šalamouna, když se upřímně modlil (jenže to srdce pak odklonilo ženy k jiným bohům a nebylo tak cele při

Hospodinu). Našemu srdci Bůh rozumí a ví, že může být také obtížen obavami, zemdlené čekáním nebo nepokojné.

Bible nám vypráví příběhy konkrétních lidí z masa a kostí, jejichž nitro žije či ožívá, tepe, vnímá, pulzuje, prožívá, zakouší, soucítí... nebo taky ne. Stejně jako to naše. Bůh nám nabízí posilu i povzbuzení, zve nás k proměně srdce. Od lhostejnosti k vnímavosti, od zatvrzelosti a lži k upřímnosti a bezúhonnosti, od povrchního vrávorání k hlubokému zakotvení, od domýšlivosti k pokoře, od obav a úzkosti k vděčnosti a pokoji.

Noc kostelů je příležitostí svá srdce otevřít, zpřístupnit, možná dokonce vyhlédnout a nechat proměnit. Bez ohledu na to, jak to s vírou máme a zda patříme do nějaké konkrétní tradice. Kostely budou pro každého otevřeny. Co na to naše srdce?

Mgr. Markéta Slámová, farářka ČCE

Zelené okénko – recyklace papíru

Už od mládí jsem nosil papír do sběrný. První motivace byla samozřejmě finanční. Vydělal jsem si nějakou korunu. Jaký má ale smysl třídit a recyklovat papír?

Jedna tuna papíru – což je přibližně 400 balíků papíru – je vyrobena z **2–3 tun dřeva** – to je přibližné množství dřeva, získaného z jednoho vzrostlého stromu. Je na to potřeba také obrovské množství vody, zhruba 85 m³ vody – tj. **85 000 litrů vody. A také velké množství elektřiny.** Navíc se při výrobním procesu používá mnoho chemických látek (kovy, barviva), které představují pro životní prostředí reálnou hrozbu. Znečištění vody způsobují **dvě fáze** výroby papíru:

Rozdělení celulózy a necelulózových složek buničiny, tzv. **delignifikace**. Při úpravě buničiny se používají sloučeniny **síry** – oxid siřičitý (SO₂), hydrogensířičitanové soli, sulfid sodný (Na₂S) a další chemikálie, např. hydroxid sodný (NaOH), které zčásti přecházejí do odpadních vod. Sloučeniny síry způsobují ve vodě spotřebu kyslíku, čímž může dojít až k úhynu vodních organismů.

Bělení – při bělení papíru se používají sloučeniny **chlóru** (Cl), konkrétně chlornany a oxid chloričitý (ClO₂), které jsou rovněž rizikem pro vodní prostředí. Sloučeniny chlóru působí jako desinfekce, ve vyšších koncentracích jsou však jedovaté a vedou k poškození celého vodního ekosystému. Jsou jedovaté

také pro člověka, vyvolávají rakovinu, poškozují chromozomy i embrya. Nutno dodat, že se v současnosti odstupuje od bělicích látek obsahujících chlór.

Z výše uvedeného je zřejmé, jak je důležité papír třídit, **recyklovat** a využívat jej jako druhotnou surovinu. Výroba recyklovaného papíru má kromě úspory samotného dřeva i výrazně nižší nároky na další zdroje. **Spotřeba energie na jeho výrobu je poloviční, spotřeba vody je 5 × nižší, produkce odpadních vod je až 15 × nižší,** přičemž kvalita **recyklovaného papíru** je srovnatelná s kvalitou papíru vyrobeného z dřevní hmoty.

Je také vhodné říct, co do modrého kontejneru na papír nepatří:

- mokré, mastné a jinak znečištěné papíry
- voskový a uhlový papír (kopírák)
- použité papírové kapesníky, hygienické vložky
- dětské plenky
- obaly ze směsi papíru a jiného materiálu, jako jsou například obaly Tetra Pak, které obsahují také hliníkovou a polyetylenovou fólii.

Závěrem jen upozornění pro šetřílky jako já: cena vykupovaného papíru ve sběrně je dnes 2,80 Kč/kg. A to se vyplácí. ☺

Zdroj: <https://eluc.ikap.cz/verejne/lekce/2544>

Luba Vraj

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

Všem sborům a kazatelským stanicím ČCE,
všem poslancům a poradcům 36. synodu ČCE

Praha, 11. dubna 2023
Č.j.: ÚCK/143/2023

Svolání synodu ČCE

Vážené sestry, vážení bratři,

v souladu s ustanovením Řádu o správě církve čl. 38 **svolává** synodní rada Českobratrské církve evangelické na návrh předsednictva 36. synodu ČCE **2. zasedání 36. synodu ČCE na dny 23. – 25. května 2024. Místem konání synodu je Praha.**

Pracovní jednání synodu (od čtvrtka 23. května od 13.30 h do soboty 25. května) bude probíhat v Komunitním centru Matky Terezy, U Modré školy 2337/1, Praha – Chodov. Ukončeno bude v sobotu 25. května vyčerpáním programu. Bohoslužby ve čtvrtek 23. května se budou konat od 18.30 h v kostele sboru ČCE v Praze 4 – Jižním Městě v ul. Donovalská 2331/53.

Zasedání synodu mimo jednání v komisích (to probíhá zpravidla v pátek vpoledvečer) je veřejnosti přístupné. Program synodu bude s předstihem zveřejněn na webu synod.e-cirkev.cz. Srdečně zveme k účasti jak při jednání synodu, tak při slavnostním bohoslužebném shromáždění.

S bratrskými pozdravy

Jiří Schneider
synodní kurátor

Michal Kitta
předseda 36. synodu

Pavel Pokorný
synodní senior

Otevřený dopis generálnímu tajemníkovi Světové rady církví (SRC)

Představitelé Českobratrské církve evangelické se otevřeným dopisem ohradili proti usnesení ruské pravoslavné církve, v němž mj. označuje agresivní válku Ruské federace proti Ukrajině za svatou válku.

Praha, 15. dubna 2024

Milý bratře generální tajemníku,
v březnu letošního roku jste žádost o zaplacení našeho členského příspěvku doprovodil osobním dopisem. V něm mj. píšete: „Děkuji za vaši podporu a příspěvky Světové radě církví, a to nejen finanční, ale i různými způsoby, které rozšiřují a posilují naši společnou práci.“ Vážíme si toho, že jsme součástí jedinečného společenství tolika křesťanských církví po celém světě. Naše členství je poctou i závazkem. V tuto chvíli je naší odpovědností nemlčet, má-li platit, co také píšete: „SRC zůstává odhodlaná a věrná při prosazování spravedlnosti, míru, smíření a jednoty ve světě.“

Nedlouho po sepsání Vašeho dopisu vydala Všeruská světová rada ruské pravoslavné církve, jedné z členských církví SRC, usnesení „Současnost a budoucnost ruského světa“, v němž mj. označuje speciální vojenskou operaci (rozuměj agresivní válku Ruské federace proti Ukrajině) za svatou válku proti svobodné Ukrajině a Západu, který propadl satanismu. Jde ze strany představitelů ruské pravoslavné církve o rouhání, kterým se ocitají zcela mimo Kristovo tělo. Je zřejmé, že opustili autoritu Kristova evangelia a sledují pouze zájmy nacionalistické ideologie tzv. Ruského světa.

Je naší smutnou historickou zkušeností ze života církve za komunistické totality, že církevní představitelé podléhají mocenským tlakům a stávají se nedůvěryhodnými. Ve skutečnosti se zpronevřují své teologické tradici i své církvi, rozumíme-li církvi nikoli instituci, nýbrž živé společenství věřících. To je ostatně dodnes trpkou zkušeností křesťanů žijících v nesvobodných poměrech v různých částech světa.

Oni všichni jsou našimi bratry a sestrami, údy našeho těla, jimiž jsme povinni poskytnout podporu a solidaritu. V tuto chvíli je třeba se zastat Pravoslavné církve Ukrajiny a ruských kněží, kteří se jasně vyslovili proti této válce hned na jejím počátku (Výzva duchovních ruské pravoslavné církve ke smíření a ukončení války).

Vyzýváme SRC, aby se veřejně jednoznačně odmítavě vyjádřila k rouhavému prohlášení svaté války a aby právě tak veřejně jednoznačně podpořila ukrajinské křesťany a ruské pravoslavné disidenty, kteří nesouhlasí s ruskou invazí na Ukrajinu. Je to otázka naší věrnosti evangeliu i věrohodnosti našeho svědectví.

Modlíme se za Vás a za skutečný Kristův pokoj pro tento svět,

Pavel Pokorný
synodní senior

Jiří Schneider
synodní kurátor

Svatodušní sbírka 2024 pro potřeby vybudování domova pro seniory ve Vendolí u Svitav

Milé sestry a bratři,

účelem letošní svatodušní sbírky je podpořit výstavbu nového domova pro seniory v obci Vendolí u Svitav. Jedná se o historicky první službu Diakonie, která vznikne v Pardubickém kraji a dle plánu by měla být spuštěna v roce 2025.

Proč domov ve Vendolí vzniká

„Chceme, aby lidé nezůstávali na nemocničních odděleních LDN, když nejsou nemocní, ale jen potřebují péči a podporu druhých. Na Svitavsku není dostatek zařízení poskytujících pobytovou službu seniorům, kteří již nejsou soběstační a jejichž rodinní příslušníci s nimi nemohou zůstat doma. Proto stavíme nový moderní domov pro dvacet seniorů. Malý kapacitou, velký svým významem. Celkový rozpočet na stavbu domova dosahuje více než 120 milionů Kč.“

Krátký příběh domova ve Vendolí

Projekt výstavby nového domova pro seniory ve Vendolí vznikl v roce 2018, kdy tuto ideu formulovalo staršovstvo farního sboru ve Svitavách. Od začátku byl projekt míněn jako rozšíření služeb Diakonie, a tedy směřoval k založení nového diakonického střediska ve Svitavách. Po několika měsících hledání vhodného pozemku a řadě jednání s místní samosprávou našel přípravný tým farního sboru vhodný pozemek v obci Vendolí vzdálené několik málo kilometrů od Svitav. V roce 2019 byl tento pozemek přislíben obcí Vendolí za účelem vybudování nového domova pro seniory tzv. komunitního charakteru.

Zde začal několikaletý příběh příprav, který je podrobně popsán na webových stránkách svitavy.diakonie.cz a zmiňuje svědomitou a náročnou práci přípravného týmu od přípravy projektu, vykoupení pozemků přes celou řadu úprav až k oficiálnímu založení **Diakonie ČCE – středisko ve Svitavách** dne 1. října 2023.

Od února letošního roku probíhá výstavba samotného domova ve Vendolí a koncem dubna proběhlo slavnostní poklepání základního kamene za účasti zástupců Diakonie ČCE (správní rady Diakonie, střediska Sobotín, střediska Svitavy), senátu ČR, pardubického kraje, místních samospráv a ekumenických církví.

Domov by měl být dokončen a zahájit svou činnost na podzim roku 2025.

Budeme rádi, když se zapojíte do sbírky a pomůžete Diakonii nový domov ve Vendolí vybudovat.

S pozdravem, Dalibor Hála, mluvčí Diakonie ČCE

Pomoc má mnoho tváří
www.diakonie.cz

● Travné

Milé sestry, milí bratři, mnozí z našeho sboru jsme nějak více či méně propojeni s aktivitami na Travné. Chtěla bych vám proto zde představit, jak to s Travnou nyní vypadá a co se děje. O dům a aktivity na Travné se stará spolek Setkávání Travná z.s.

Co jsme a co děláme

Na Travnou se jezdívá už od roku 1968 – přijíždějí sem lidé z různých zemí, různých vyznání a různé sociálně-zdravotní situace, aby si vyzkoušeli soužití s druhými, hovořili o svých otázkách i nadějích a objevovali to, co mají společné. Dům na Travné jsme pojmenovali Dům setkávání a utváříme je jako místo otevřené každému bez ohledu na církevní příslušnost nebo nepříslušnost. Jde nám o vytváření zdravého hodnotově orientovaného prostředí. Jednota přes pluralitu názorů a postojů je pro Travnou příznačná a snad i proto zde dnes nalézají útočiště lidé z nejrůznějších poměrů a s rozmanitými, často i složitými životními příběhy.

Hlavní setkání v Travné se konají stále čtyřikrát ročně – na podzim, na Nový rok, o Velikonocích a v létě. Dům bývá stále plný, i když v posledních letech jsme kapacitu začali kvůli nevyhovujícímu stavu domu omezovat. Dny plníme prací kolem domu i v domě, diskusí a studiem různých duchovních i psychologických témat, výlety po okolí, zpěvem a především rozhovory. O Velikonocích připravujeme křížovou cestu, na Silvestra společně slavíme Večeři Páně a skoro nikdy nevynecháme návštěvu v javornickém sboru. Jestli to teď čte

někdo ze starých Travnáků, vidí, že v základu je to stále stejná Travná, písně u jídla, loučící kolečko a píseň Dál přece nejedeme sami... Stále nás spojuje víra v to, že Bohem jsme všichni stejně přijímáni a milováni a jsme povoláni k tomu, abychom si vzájemně pomáhali nést svá břemena (Gal 6, 2) – a to nejen na Travné, ale i dále v životě.

A teď k jádru pudla

Dům setkávání, který po léta poskytuje bezpečné přístřeší, teď sám volá o pomoc. Dům již není možné provozovat v souladu s bezpečnostními a hygienickými standardy a potřebuje zásadní opravu. Proběhlo důkladné zaměření současného stavu včetně posouzení statika, architektonická studie prochází připomínko-

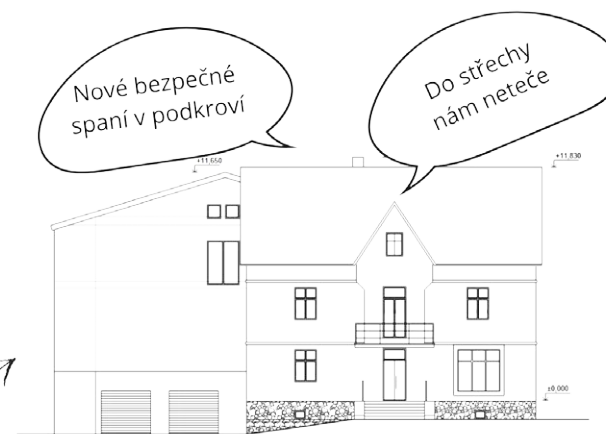
váním. A nyní se pouštíme do rekonstrukce střechy a nové vestavby v podkroví. Na řadu musí přijít i nová sociální zařízení a elektroinstalace. Paralelně potřebujeme provádět menší dílčí opravy jako jsou výměny oken, dveří, úpravy interiérů, obměna vybavení apod.

Vidíte, není toho málo. A potřebujeme vaši pomoc. Chceme, aby Travná i nadále sloužila tomu, k čemu sem i po desetiletích lidé jezdí – k inspirativnímu setkávání otevřené křesťanské komunity. Prosím vás proto, myslte

na nás v modlitbách, přijďte nám pomoci při brigádách (pro každého se práce najde, třeba i v kuchyni, protože hladoví brigádníci toho moc neudělají) a pokud můžete, přispívejte na sbírkové konto, ze kterého hradíme rekonstrukci. Aktuality najdete vždy na www.travna.cz

Děkujeme!

*Za spolek Setkávání Travná
Veronika Jurečková, ředitelka*

Prosíme, přispějte na rekonstrukci Domu setkávání – v první fázi potřebujeme vybrat 1 000 000 Kč na zahájení oprav střechy a podkroví.

BANKOVNÍM PŘEVODEM

číslo účtu veřejné sbírky:
662 837 0389 /0800

QR PLATBA z mobilní aplikace

The Collaboration Contamination Concert

Travičká a evangelická mládež v čele s Edou Kenningem chystá velkolepý koncert s názvem **The Collaboration Contamination Concert**, konaný v **sobotu 8. 6. v 20:00 v horním sále Evangelického kostela v Olomouci**. Můžete se těšit na autorské písně, staré i nové, v „pseudo-orchesterálním podání“.

Edmund již přes půl roku pracuje na novém albu a při této činnosti si začal uvědomovat, jak moc mu chybí spolupráce s jinými hudebníky a obecně spolupráce. Výsledkem je tento koncert, do kterého se nakonec zapojilo na 20 dalších mládežníků, kteří trénují již několik měsíců – kapela, smyčcová sekce, dechová sekce, zpěváci a varhanice. Mládež se však nezapojuje jen po hudební stránce, vznikl i tým dobrovolníků pomáhající s organizací, vizuálem a mnoha dalšími věcmi. S každým dalším zapojeným člověkem nabírá tento projekt nový rozměr, který by mu jeden člověk sám dát nemohl, a je krásné pozorovat, jak naše společné dílo samo roste.

Na koncertě zazní 12 autorských skladeb ve všemožných žánrech, plných rytmických změn a harmonických kejklí, jak znáte z mládežnického hraní na bohoslužbách. Ve své tvorbě se Eda často věnuje tématice víry, pochybností a hledání místa ve světě.

Koncert nemá za cíl jen představit Edovu novou tvorbu, ale také podpořit činnost spolku Setkávání Travná. „Vzhledem k tomu, že spousta zapojených hudebníků se potkalo právě na Travné nebo v evangelické mládeži, chtěli bychom, aby tento koncert pomohl zvýšit povědomí o aktivitách na Travné a o tom, kolik nám všem tato komunita dává a co všechno z ní může vzejít. Travná teď také prochází důležitými změnami, na které je třeba získat finanční prostředky. Bude se například opravovat střecha, a proto chceme tento koncert uspořádat pro Travnou.“ srdečně všechny zve Edmund Kenning.

THE COLLABORATION CONTAMINATION CONCERT

AUTOR
EDMUND
@edmundmusic

ÚČINKUJE
20+ hudebníků

PARTNEREM KONCERTU
Setkávání Travná z. s.
travna.cz

Výtěžek koncertu věnujeme spolku Setkávání Travná.

OLMOUC
→ **Evangelický kostel**
Blahoslavova 1

20⁰⁰h | **8. 6.** | červen 2024

100. výročí

**Farní sbor Českobratrské církve evangelické
vás zve ke slavnostní bohoslužbě, konané
u příležitosti 100. výročí založení sboru**

V neděli 26. května 2024 si společně připomeneme
100. výročí založení hranického sboru
Hostem bude synodní senior
Českobratrské církve evangelické Pavel Pokorný

Program:

10.00 - 11.30 - slavnostní bohoslužba s vysluhováním svaté Večeře Páně
11.30 - 14.00 - historický tisk, zápis do Kroniky sboru, občerstvení
14.00 - 15.00 - koncert zpívajícího faráře z Valašska - Josefa Hurty

YMCA ORLOVÁ VÁS ZVE NA

LETNÍ TÁBOR PRO VŠECHNY DOBRODRUHY

Je ti mezi 9-14 lety? Chceš zažít velké
dobrodružství bez wi-fi? Pak si zapiš
do diáře!

14.-21.7.2024 SPÁLOV

Bližší informace budou průběžně uveřejňovány na www.ymcaorlova.cz
či na FB @ymcaorlova

Hlavním vedoucím je František Janošík, syn faráře z Opavy. Duchovní program
zajišťuje farář Štěpán Janča. Kontaktní osoba a zdravotník je Kateřina Janošíková
(katjusska@seznam.cz, tel. 605576412)

Spaní pro cca 25 dětí je zajištěno ve stanech tee-pee v údolí řeky Odry. Základní cena
bez slev je 3500 Kč. Při přihlášení a zaplacení zálohy do 30. 5. je sleva 300 Kč.

Velký úklid kostela

Ve čtvrtek 16. 5. a pátek 17. 5. 2024 v 16–19 hod.
v sobotu 18. 5. od 9 hod.

**Přijďte, prosíme,
a pomozte uklidit náš kostel!**

Na jednotlivé úkoly se zapisujete, prosíme, na listiny ve velkém sále.

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Marek Vraj:	605 224 814	m.vraj@volny.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com
Úřední hodiny ve farní kanceláři: Úterý 9–11 hod. (br. farář Jan Lukáš) Pátek 9–11 hod. (N. Batlová)		Kdykoliv jindy je možné setkání podle telefonické nebo mailové domluvy.

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 2302116008/2010

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky pošlete na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 25. 4. 2024

Vyšlo: 12. 5. 2024

Uzávěrka příštího čísla: 15. 5. 2024

<http://www.olomouc.evangnet.cz>